

Ислом Нури

Муаллиф: Абдулазиз ибн Абдуллоҳ ибн Боз раҳимаҳуллоҳ

МУҚАДДИМА

Ҳамду санолар Оламлар Рабби Аллоҳ таолонингдир. Хайрли оқибат тақвадор зотлар учундир. Аллоҳнинг бандаси ва расули Муҳаммад пайғамбаримизга, у зотнинг оилалари ва асҳобларига Аллоҳнинг салавоту саломлари бўлсин!

Аммо баъд:

Бу мўжаз калималар омманинг Ислом динидан билиши фарз бўлган амаллардан баъзисининг баёнидир.

Аллоҳ таолодан бу китобчани мусулмонларга фойдали қилишини ва мендан қабул қилишини сўрайман. Албатта У Саховатли ва Карим Зотдир.

Абдулазиз ибн Абдуллоҳ ибн Боз

БИРИНЧИ ДАРС

Фотиҳа сураси ва қисқа суралар таълими

Оми одамларга Фотиҳа сураси ва «Залзала» сурасидан «Нос» сурасигача бўлган кичик сураларни оғзаки талқин қилиш орқали уларнинг қироатларини тўғрилаш, ёд олдириш ва оятлар маъноларини тушунтириш.

ИККИНЧИ ДАРС

Ислом арконлари

Ислом арконлари бешта бўлиб, унинг аввали ва энг буюги «Ла илаҳа иллаллоҳ Муҳаммадун расулуллоҳ» гувоҳлигидир. (Устоз шаҳодат калимасининг маъносини шархлаб, шартларини баён қилиб берсин.)

Ушбу калиманинг маъноси: «Ла илаҳа» Аллоҳдан ўзга барча сифиниладиган нарсаларни инкор қилиш ва «иллаллоҳ» ибодатни шериги бўлмаган ёлғиз Аллоҳга исбот қилиш.

«Ла илаҳа иллаллоҳ»нинг шартлари қўйидагилар:

Жоҳилликнинг зидди бўлган ИЛМ;

Шубҳанинг зидди бўлган АНИҚ ИШОНЧ;

Ширкнинг зидди бўлган ИХЛОС;

Ёлғоннинг зидди бўлган РОСТГЎЙЛИК;

Адоватнинг зидди бўлган МУҲАББАТ;

Итоатсизликнинг зидди бўлган БЎЙСУНИШ;

Радни зидди бўлган ҚАБУЛ;

Аллоҳдан бошқа ибодат қилинаётган нарсаларга кофир бўлиш.

«Муҳаммадан Расулуллоҳ» шаҳодатининг маъноси: у зот ҳабар берган

нарсаларни тасдиқлаш, буюрганларини бажариб, қайтарган ва зажр қилғанларидан тийилиш, Аллоҳ таоло ва Унинг Расули қонун қилған нарсалар билангина Аллоҳга ибодат қилишдан иборатдир.

Сўнгра толиби илмга Исломнинг беш арконининг қолганлари: намоз, закот, Рамазон рўзаси ва йўлга қодир бўлган киши учун байтуллоҳни ҳаж қилиш баён қилинади.

УЧИНЧИ ДАРС

ИЙМОН РУКНЛАРИ

Иймон рукнлари олтита бўлиб, Аллоҳга, фаришталарига, китобларига, пайғамбарларига, охират кунига ва қадарнинг яхшилиги ёмонлиги Аллоҳдан эканига иймон келтиришингиздир.

ТЎРТИНЧИ ДАРС

ТАВҲИД ВА ШИРКНИНГ ҚИСМЛАРИ

Тавҳид уч қисмдир:

Тавҳид рубубийя, тавҳид улуҳийя ва тавҳиду асмои вассифат.

Тавҳид рубубийя: Аллоҳ таоло барча нарсаларнинг яратувчиси ва уларда Ўзи хоҳлагандек тасарруф қиласи, Унинг бу хусусда шериги йўқ, деб эътиқод қилиш.

Тавҳидул улуҳийят: Аллоҳ таоло сифинилишда шериги йўқ, ҳақ маъбуд эканига иймон келтириш бўлиб, бу «ла илаха иллаллоҳ» калимасининг маъносидир. Яна ҳам ойдинлаштириб айтадиган бўлсак:

Ислом Нури

Хақ маъбуд ёлғиз Аллоҳдир. Намоз, рўза ва бошқа барча ибодатларни ёлғиз Аллоҳга холис қилиш вожиб, улардан бирортасини Аллоҳдан ўзгага буриш жоиз эмасдир.

Тавҳидул асмои вассифот: Қуръони Карим ва саҳиҳ ҳадисларда келган Аллоҳнинг барча исм-сифатлариға иймон келтириш ва уларни ўзгартиришсиз, инкор қилишсиз, кайфиятига аралашишсиз ва маҳлуқотларникига ўхшатишсиз Аллоҳ таолога лойиқ тарзда Аллоҳга исбот қилишдир. Аллоҳ таоло айтди:

«**Сибирь** **Сибирь** **Сибирь** **Сибирь** **Сибирь** **Сибирь** **Сибирь**
Сибирь **Сибирь** **Сибирь** **Сибирь** **Сибирь** **Сибирь** **Сибирь**»

«Эй Пайғамбар айтинг: «У Аллоҳ илоҳликда ёлғиздир, Ундан үзга

барҳақ илоҳ йўқ. Камолот ва гўзал сифатлар соҳиби, саййидлик унга бориб тўхтаган Сайииддирки, барча махлукотлар ўз ҳожат, талаблари билан унга илтижо қиласидилар. Ул зот бирорни туғмаган,

Уни ҳам бирор тұғмаган. Унинг фарзанди ҳам йўқ, отаси ҳам йўқ.

Махлуктлари ичида унга тенг биронта йўқ.» (Ихлос сураси)

(III číslo: 11)

Баъзи олимлар тавҳидни икки қисмга бўлиб, тавҳидул асмои вассифотни тавҳид руббийяга қўшганлар. Бу масалада баҳсга ўрин йўқ, ҳар икки тақсимотда мақсад аниқ-равшандир.

Ширк уч қисмдир:

Катта ширк;

Кичик ширк;

Махфий ширк.

Катта ширк ана шу ширк устида вафот этган одамнинг амалининг ҳабата бўлиши ва дўзахда абадий қолишини вожиб қиласиди. Аллоҳ таоло айтди:

«Агар улар ширк келтирғанларида қылған амаллари беҳуда кетгандай

бүлтур эди». (Анъом: 88)

«……

«Мушриклар ўзларининг кофир эканликлариiga гувоҳ бўлган ҳолларида Аллоҳнинг масжидларини обод қилишлари жоиз эмас.

**Уларнинг қилган амаллари беҳуда кетди, ўзлари эса қиёмат
кунида**

дўзахга кирадилар ва унда абадий қоладилар». (Тавба: 17)

Дарҳақиқат, ким мушрик бўлган ҳолида ўлса, ҳаргиз унинг гуноҳи кечирилмайди ва унга жаннат ҳаромдир.

«Албатта Аллоҳ Ўзига (бирон нарсанинг) шерик қилинишини кечирмас. Шундан бошқа гуноҳларни Ўзи хоҳлаган бандалари учун

кечиради. Ким Аллоҳга (бирор кимса ёки нарсани) шерик келтирса, у буюк гунохни тўкиб чикарибди» (Нисо: 48)

«……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………»

«Албатта кимда-ким Аллоҳга ширк келтирса, Аллоҳ унга жаннатни ҳаром қилур ва борар жойи дўзах бўлур. Зулм қилувчилар учун бирон ёрдамчи йўқдир». (Моида: 72)

Үликлар ва бут-санамларга дуо қилиб, улардан ёрдам сўраш, уларга назр қилиш ҳамда уларга атаб жонлиқ сўйиш ва шу каби ишлар катта ширк жумласидандир.

Кичкина ширк: риё, Аллоҳдан бошқага қасам ичиш, «Аллоҳ хоҳлади ва фалончи хоҳлади», дейиш каби Китоб ёки Суннатда «ширк»

деб номланган, бироқ катта ширк жумласидан бўлмаган амалdir.

Зеро,

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Мен сизларга етишидан энг кўп қўрқадиганим нарса кичик ширкдир**», дедилар.

Сўнг у ҳакда сўралган эдилар: «**Риё**», деб жавоб

бердилар. (Имом Аҳмад, Табароний, Байҳақий Маҳмуд ибн Лабид Ансорий разияллоҳу анхудан яхши санад билан ривоят қилганлар.

Табароний Маҳмуд ибн Лабиддан, у Рофиъ ибн Хадиждан, у эса Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан бир нечта санади яхши ривоятларни қилган)

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Кимки Аллоҳдан бошқа бирор нарсага қасам ичса, батажқиқ ширк келтирибди**», дедилар». (Имом Аҳмад Умар ибн Хаттоб разияллоҳу анхудан саҳих санад-ровийлар силсиласи билан ривоят қилган)

Абу Довуд ва Термизий Ибн Умар разияллоҳу анхумодан ривоят қилган

ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Ким Аллоҳдан бошқага қасам ичса, батажқиқ куфр ёки ширк келтирибди**», дедилар.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг: «**Аллоҳ хоҳлади ва фалончи хоҳлади**», деб айтманглар, балки Аллоҳ хоҳлади, сўнг

фалончи хоҳлади», деб айтинглар!», деган сўзларини Абу Довуд Ҳузайфа ибн Ямон разияллоҳу анхудан саҳих санад билан ривоят қилган.

Ислом Нури

Ширкнинг бу тури муртадликни ҳам, дўзахда абадий қолишни ҳам вожиб қилмайди. Бироқ, у бажарилиши вожиб бўлган тавҳиднинг камолига путур етказади.

Ширкнинг учинчи тури маҳфий ширк бўлиб, унинг далили Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ушбу ҳадислариридир: «Менинг наздимда сизларга нисбатан Масих Дајсэжсолдан кўра хатарлироқ,

бўлган нарса ҳақида хабар берайми?», дедилар. Улар:

Ҳа, эй Расулуллоҳ, дейишди: «**У маҳфий ширкдир. Бир киши туриб намоз ўқииди ва ўз намозини бирорининг қараб турганини**

сезган пайтда у учун зийнатлайди», дедилар. (Имом Аҳмад «Муснад»ида Абу Саид Худрий розияллоҳу анхудан ривоят қилган)

Ширкни фақат икки турга бўлиш ҳам жоиз: катта ширк ва кичик ширк.

Маҳфий ширк ҳар иккисини ўз ичига олади.

Маҳфий ширкнинг катта ширкдаги кўриниши мунофиқларнинг ширки кабидир. Чунки, улар ботил ақидаларини яшириб, риё қилиб ва ўзларига зарар етишидан қўрқиб ўзларини мусулмон қилиб кўрсатадилар.

Маҳфий ширкнинг кичик ширкдаги кўриниши юқоридаги Маҳмуд ибн Лабид ва Абу Саиднинг ҳадисларида зикр қилинган риё кабидир.

Тавфиқ Аллоҳдандир.